

PALMPASEN

Lezen: Matteüs 21:1-9

Lezen: Lucas 22:24-30

Weet je waar deze tekst me aan doet denken? Aan politiek. Bijvoorbeeld de eerste weken van deze crisis. Toen er nog een beetje lacherig over werd gedaan. Hahaha, ik schudde per ongeluk tóch je hand. Die sfeer. Toen zag je alle partijen elkaar bijna verdringen voor de interruptiemicrofoon. Om maar hun punt te maken. Pas later, een week of twee geleden, sloten ze de rijen en kwam er meer eensgezindheid. De meeste politici willen nu eenheid uitstralen. Waarom? Omdat de ernst van de crisis nu steeds meer duidelijk wordt. En dan vervallen alle partijbelangen. Die zijn nu ondergeschikt.

Kijk, en dát is het probleem bij de leerlingen. Ze hebben blijkbaar nog niet door wat er staat te gebeuren. Straks zal hun vriend, hun heer, het leven laten. Zich opofferen voor het diepe ideaal van Gods liefde. Hij zal gemarteld gaan worden, vernederd. Om de aller-, allerdiepste crisis die er in de wereld is. De zonde. – en dat is geen abstractie, maar wordt concreet in egoïsme en liefdeloosheid; ten koste van anderen leven – Die diepste crisis gaat Jezus aanpakken. Maar ze hebben het nog niet door. Het is ook bijna niet te bevatten. En dus kibbelen ze over wie de belangrijkste is.

Heeft Jezus dan niet duidelijk gemaakt wat hij gaat doen? Zeker wel. Dat begon al met Palmпасen. Dat vieren we vandaag. En je ziet het beeld voor je. Waar het volk hem als een held binnenhaalt, zit hij op een ezel. Waar de mensen juichen, huilt hij om de stad. Nederig komt hij binnen. De palmtakken van deze dag worden straks gebruikt voor Aswoensdag. Daarmee verbindt de kerk Palmпасen met sterfelijkheid. Stof ben je en tot stof keer je weer. Jezus zal binnen een week sterven. Zo diep zal hij gaan. En dat beeldt hij vlak voor deze discussie ook uit. Zojuist heeft hij zijn leerlingen namelijk allemaal de voeten gewassen. Slavenwerk als voorbeeld. Hij doet het voor hen. En hij doet het hen voor. Zo ga ik me opstellen. Dienstbaar tot het uiterste. Volg mij ook daarin.

Maar dan zegt de Heer iets verbijsterends. Namelijk dat één van zijn leerlingen hem zal verraden. Ze buitelen over elkaar heen. Ik toch niet!? En wat je wel meer merkt, als de sfeer aan tafel gespannen wordt, dat we het dan proberen om te buigen. *Laten we het over iets anders hebben dan Corona*, zo klinkt het af en toe ook bij ons aan tafel. Nou, dat is wat er ook gebeurt aan die avondmaalstafel. Je kunt discussiëren over wie Jezus gaat verraden. Je kunt ook een wat luchtiger onderwerp kiezen: wie van ons zal juist belangrijk zijn voor Jezus? Voor zijn koninkrijk? *Laten we het over het halfvolle glas hebben*, in plaats van het halflege. Maar juist dat ze iets luchtigers aansnijden, daaruit blijkt dat ze de diepte van de crisis niet peilen.

Jezus neemt ze dat niet kwalijk. Maar hij verbindt er wel een les aan. Hij laat opnieuw zien dat het gaat om dienen. Niet om macht. Dat je de minste moet willen zijn. Dat je dán begrepen hebt waar het in het koninkrijk om draait.

Maar de les gaat nog een stap verder! Jezus zegt 'ik ben in jullie midden als iemand die dient'. Dat is een heel diepe zin. Vooral door dat 'in jullie midden'. Want in feite zegt hij daarmee tegen zijn leerlingen, tegen jou en mij: wil je écht dienstbaar zijn. Dan is daarvoor nodig dat jullie je eerst *laten* dienen door mij. Ik ga jullie dienen. Zoals ik al liet zien bij de voetwassing. Als je dat aan je laat gebeuren. Dan kun je *van daaruit* van harte dienstbaar zijn in deze wereld.

En het is dus zaak om dicht bij Jezus te blijven. Zodat hij dat aan jou kan doen. Jou dienen. Jou de voeten wassen. Jou schoon en heel maken. En zodat je hem vervolgens op de voet kan volgen. Door ook zo dienstbaar zijn. En dat heeft prachtige gevolgen! Voor anderen. Voor jezelf ook. Daar heeft onze Heer het in het vervolg van onze tekst over.

Hij geeft zijn leerlingen een compliment. *Jullie zijn al in mijn beproevingen steeds bij me gebleven* (vers 28). Ze hebben het dus gezien en ervaren. En de diepte is nog niet helemaal tot hen doorgedrongen, – dat blijkt wel uit deze discussie die ze nu hebben – maar ze zijn niet weggelopen. Ze houden het vol. Ook als langzaam maar zeker tot hen doordringt, dat leven met Jezus niet altijd gemakkelijk is. Beproevingen. Lijden. Het hoort er bij. Ze hebben het ervaren. Het is een notie die wij, in onze westerse maatschappij, nog wel eens op afstand houden. Je hebt nog wel eens de neiging om lijden te vermijden. Zij niet. Ze bleven dicht bij Jezus. Ook als het zwaar was.

En dat maakt dat ze ook buitengewoon gezegend zullen worden. Wie Jezus op de voet volgt, ook in de moeilijke momenten, die krijgt een prachtig vooruitzicht. Eten en drinken met Jezus in zijn nieuwe wereld. Met hem regeren. Met hem vervulling geven aan de heelheid, waar we het vorige week over hadden. Dat is wat er voor je weggelegd is als je dicht bij Jezus blijft. Dat lees je ook later, in de brief van Paulus aan de gemeente in Filippi:

Voorlezen Filippenzen 2:1-11 (BGT)

²Christus geeft jullie moed, en hij troost jullie met zijn liefde. Door de heilige Geest zijn jullie met elkaar verbonden. Jullie zijn goed voor elkaar en jullie leven met elkaar mee. ²Daar ben ik blij om. En mijn vreugde zal volmaakt zijn als jullie helemaal één zijn. Als jullie allemaal hetzelfde willen, het met elkaar eens zijn en allemaal veel van elkaar houden.

³Jullie moeten jezelf niet beter vinden dan een ander, of opscheppen over jezelf. Nee, jullie moeten bescheiden zijn, en een ander belangrijker vinden dan jezelf. ⁴Denk niet alleen aan jezelf, maar zorg juist voor elkaar.

⁵Bedenk wat Jezus Christus gedaan heeft. Daaraan zien jullie hoe jullie met elkaar om moeten gaan.

⁶Jezus Christus was aan God gelijk. Maar hij vroeg niet om de hoogste macht en eer voor zichzelf. ⁷Nee, hij gaf zijn hemelse positie op. Hij maakte zich zo onbelangrijk als een slaaf. Hij kwam als mens op aarde. En toen hij leefde als mens, ⁸dacht hij nooit aan zichzelf. Hij was altijd gehoorzaam aan God, zelfs toen hij aan het kruis moest sterven.

⁹Omdat Jezus Christus dat deed, heeft God hem de hoogste plaats gegeven. God gaf hem de hoogste eer, de eer die voor God zelf bestemd is. ¹⁰Daarom zal iedereen voor Jezus knielen: alle engelen in de hemel, alle mensen op aarde en iedereen in het land van de dood. ¹¹Dan zal iedereen zeggen: 'Jezus Christus is de Heer.' En zo zal iedereen God, de Vader, eren.

In dit stuk komen de lijnen prachtig samen. Daar wil ik enkele conclusies aan verbinden:

1. Als je bij Jezus blijft, dan zie je wat echt belangrijk is en leer je bescheiden te zijn. Niet je eigen mening, je eigen belang, je eigen 'ik' pushen. Om met het beeld van het begin te zeggen: niet allemaal bij de interruptiemicrofoon, maar dienstbaar zijn aan elkaar en aan het grote verhaal.
2. Als je bij Jezus blijft, dan zal dat beproevingen met zich meebrengen. Er wordt best wel eens aan je getrokken. Misschien vind je geloven wel razend lastig in deze crisis. Maar als je dicht bij Jezus blijft, dan heeft het lijden in jouw leven niet het laatste woord. Dan mag je uitzien

naar een wereld vol heelheid en recht. En daar krijg je ook een rol in. Nu al, en straks helemaal. Het zal je verrassen. En vervullen. Dan ben je ook stráks dicht bij Jezus.

3. Dicht bij Jezus blijven is: je laten dienen door Jezus. En dan vervolgens ook zelf dienstbaar zijn. Zijn voorbeeld volgen. Daar wordt de wereld mooier van. Ook in crisistijd.

Amen